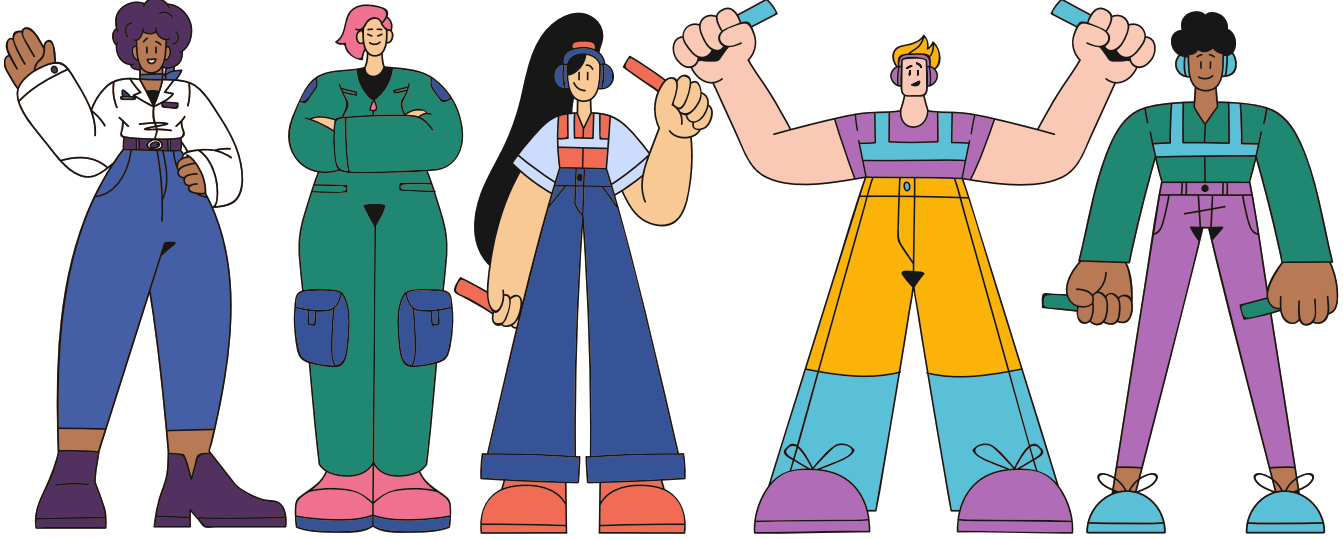

OKULA UYUM SÜRECİ

EBEVEYN REHBERİ

Her çocuk keşfedilmeyi bekleyen bir hazinedir; sarıp sarmaladığımız, sandıklara sakladığımız, başına bir şey gelmesin diye sakındığımız...

Biz bu kıymetli hazinenin tüm heyecanını içimizdeki çocuksu coşkuyla paylaşmak, mutluluklarına ortak olmak ve en zor engelleri aşmak için hep yanlarındayız. Çünkü bir çocuk tebessümünden ilham alıyoruz ve yaptığımız işi onlar sayesinde seviyoruz...

Çocuklarımızın ellerinden tutarak çıktığımız bu yolu, siz değerli ebeveynlerimizle birlikte yürürken bu yeni başlangıcı daha da güzel kılmak için işbirliğinize ihtiyaç duyuyoruz. Lütfen;

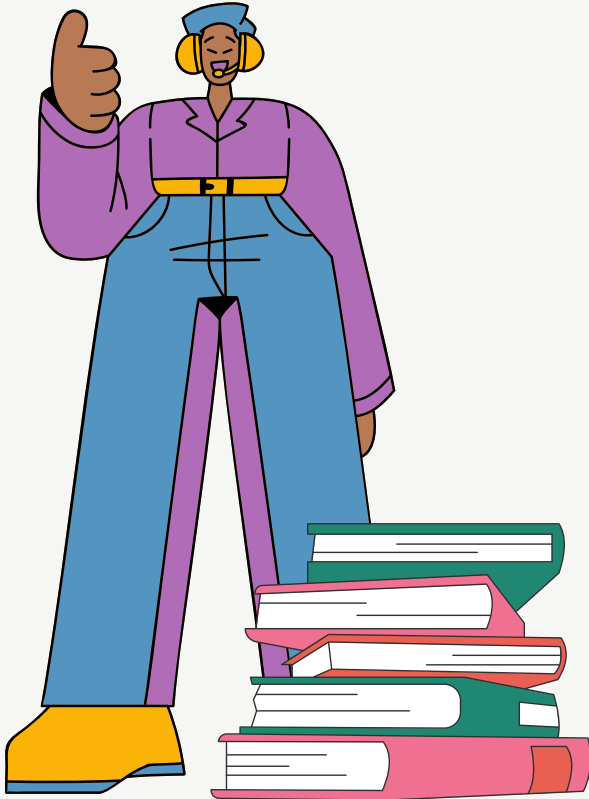
- Okula gelirken mutlu ve sakin bir tutum sergileyin. Çocuklar, ebeveynlerinin duygularını kolaylıkla okur. Siz, ayrılmaya çocuğunuzdan önce hazır olmalısınız.
- Çocuğunuzun okula bırakırken vedalaşmaları çabuk ve kısa tutun.

- Çocuğunuza güven ve cesaret verin. 'Her şey yolunda gidecek, eğlenceli ve güzel bir gün geçirdikten sonra evimize döneceğiz.', 'Gideceğim için üzülmediğimi biliyorum ama şimdi gitmeliyim. Bahçede seni bekliyor olacağım, öğle yemeğinden sonra görüşeceğiz.' gibi cümlelerle çocuğunuzun sakinleştirip, sınıfına yönlendirin.
- Okula gitmek istemediği için ağlayan çocuğu suçlamayın. Endişesinin sebeplerini anlamaya çalışın ve duyguları üzerine konuşun.
- Çocuğunuzun asla akranlarıyla ve onların tutum/davranışlarıyla kıyaslamayın. Onun yaşında diğer çocukların da benzer korkular yaşadığını, aynı endişeleri paylaştığını söyleyin.
- Çıkışta bekleyeceğiniz yeri gösterin ve mutlaka belirttiğiniz yerde olun.
- Yaşanması muhtemel isteksizliğin zamanla ortadan kalkacağına inanın ve sabırla çocuğunuzun okula göndermeye devam edin.

OKULA UYUMU KOLAYLAŞTIRMAK İÇİN ÖNERİLER

Okul sürecinde atılacak ilk adımlar, hiç şüphesiz bireyin tüm yaşantısı boyunca etkisini gösteren büyük izler bırakır. Çocuğun bu dönemi sarsıntısız, uyumlu ve kolay atlatabilmesi, öğretmen desteğiyle birlikte ailenin işbirliğini ve tutarlılığını da gerektirir. Bu sebeple;

- Çocuk, duygusal ve psikolojik olarak okula hazırlanmalıdır. Belirsizlikleri netleştirmek, okul hakkında kapsayıcı bilgi vermek yaşanması muhtemel kaygıyı minimize edecektir.
- Okul ve mümkünse sınıfı bilgilendirme sonrasında birlikte gezilmelidir.
- Anne-Babalar okul hakkındaki söylemlerini abartarak, okulu sadece eğlenceli bir yer algısı oluşturacak şekilde tanıtmamalı, gerçekçi bilgilendirmeler yapılmalıdır.

- Ev ortamının çocuğun yaşıyla uyumlu, tutarlı ve istikrarlı kuralları olması, okul kurallarına uyum sürecini hızlandırır.
- Sorumluluk bilincinin gelişmesi için yapılabilecek ölçüde görevler verilmelidir.
- Okul alışverişi beraber yapılmalı, kırtasiye malzemeleri çocukla birlikte alınmalıdır.
- Çocuğun okula alışabilmesi için tüm aile üyeleri kararlı davranmalıdır. Özellikle okulun ilk günlerinde çocuğun okula devamının sağlanması önemlidir. Duygusal gel-gitlerin geçici olduğu bilinmeli ve çocuk, sabırla okula gönderilmeye devam edilmelidir.
- 'Neden insanlar okula gider?', 'Öğrenmek neden önemlidir?' gibi konularda bilgi aktarımında bulunulmalıdır.
- Çocuğun dinleme becerisi geliştirilmelidir. Bunun en etkili yolu onu dinlemektir.
- Birlikte geçirilen zamanlarda (Örneğin; beraber bir hikâyeye okurken) yapılan etkinliklerle ilgili açık uçlu sorular sorularak düşünme becerisinin gelişimine destek olunmalıdır.
- Hayal gücü ve yaratıcı düşüncenin geliştirilmesi ve bu gelişimin devamlılığı için çocuğa düzenli olarak kitap okunmalıdır.
- Mümkün olabildiği ölçüde ve sıklıkta etkileşimde bulunulmalıdır. 'Sen olsaydın bu kitaba/filme nasıl bir son yazardın, hangi kısmını, nasıl değiştirmek veya ne eklemek isterdin?, ... olmasaydı, ne olurdu?' gibi sorularla etkileşimli paylaşımlar için fırsat yaratılmalıdır.
- Çocuğu yeterince tanımak, problemlerini farkedebilmek noktasında belirleyici bir değişkendir.

- Hayal gücü ve yaratıcı düşüncenin geliştirilmesi ve bu gelişimin devamlılığı için çocuğa düzenli olarak kitap okunmalıdır.
- Mümkün olabildiği ölçüde ve sıklıkta etkileşimde bulunulmalıdır. 'Sen olsaydın bu kitaba/filme nasıl bir son yazardın, hangi kısmını, nasıl değiştirmek veya ne eklemek isterdin?, ... olmasaydı, ne olurdu?' gibi sorularla etkileşimli paylaşımlar için fırsat yaratılmalıdır.
- Çocuğu yeterince tanımak, problemlerini farkedebilmek noktasında belirleyici bir değişkendir.
- Öğretmenle çocuğun genel özellikleri paylaşılmalı ve sürekli iletişim halinde olunmalıdır.
- Anne-Baba her ne sebeple olursa olsun öğretmeni ya da okulu çocuğun bulunduğu ortamda eleştirmemelidir.
- Çocuğun hatalı davranışları, okulu ve öğretmeni caydırıcı bir unsur olarak kullanılmamalıdır. 'Böyle yaparsan öğretmenin sana kızar, seni sevmez', 'Seni okula almazlar.' gibi cümlelerden kaçınmak gerekir.
- Her çocuk yalnızca kendi potansiyeli dahilinde değerlendirilmeli ve performansı kimseyle kıyaslanmamalıdır. Başkalarının başarıları örnek gösterilen çocuklarda; kendini değersizleştirme, kızgınlık, öfke ve motivasyonda düşme eğilimi gözlemlenmektedir. Ayrıca her türlü kıyaslama, çocuğun severek zaman geçirdiği ya da yakın ilişki geliştirdiği arkadaşlarına cephe almasına ve okula olan ilgisinin azalmasına sebep olabilir.
- Yardım alınabilecek kişilerle işbirliğine girmemek ya da problemi yok saymak, sadece çözüm için gerekli süreyi uzatır.

